

Postanowienie z dnia 5 stycznia 1998 r.

II UZ 119/97

Zgodnie z art. 393² § 1 KPC poprzez "wniesienie kasacji" należy rozumieć nie tylko jej podpisanie, ale i sporządzenie przez pełnomocnika.

Przewodniczący SSN: Roman Kuczyński, Sędziowie SN: Maria Mańkowska, Maria Tyszel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 stycznia 1998 r. sprawy z wniosku Marka P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w Z. o rentę inwalidzką, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 2 sierpnia 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 22 sierpnia 1997 r. [...] odrzucił kasację wniesioną przez Stanisława P. w imieniu jego syna Marka, urodzonego 2 lutego 1958 r., od wyroku tegoż Sądu z dnia 3 kwietnia 1997 r. zmieniającego wyrok Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 20 listopada 1995 r. [...] w ten sposób, że przyznał Markowi P. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres dalszych 6 miesięcy poczynając od dnia 3 sierpnia 1995 r. oraz oddalił jego rewizję w przedmiocie przyznania renty inwalidzkiej. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że kasacja została wniesiona przez osobę nieuprawnioną.

W zażaleniu wniesionym do Sądu Najwyższego, pełnomocnik wnioskodawcy

zarzucił, że nie został prawidłowo pouczone o terminie i sposobie wniesienia kasacji wobec czego sporządził ją osobiście wraz z prośbą o ustanowienie adwokata do pomocy prawnej lub do dalszego prowadzenia sprawy, lecz prośba nie została uwzględniona mimo, że skarga kasacyjna została złożona w ustawowym terminie i wymagała jedynie parafowania przez adwokata z urzędu.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę co następuje

:

Bezprzedmiotowy jest zarzut, że ubezpieczony "wraz z doręczeniem odpisu wyroku z uzasadnieniem nie został prawidłowo pouczone o sposobie i terminie wniesienia kasacji. Ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz. U. Nr 43, poz. 189) wzmocniono zasadę kontradyktoryjności ograniczając uprawnienia oraz obowiązki sądu orzekającego. W myśl znowelizowanego przepisu art. 327 § 1 KPC wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka odwoławczego przewodniczący udziela stronie działającej bez adwokata lub radcy prawnego, obecnej przy ogłoszeniu wyroku. Tak więc przepis ten nie nakłada na sąd orzekający w sprawie obowiązku udzielania stronie zgłaszającej wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, informacji pisemnych o przepisach dotyczących kasacji.

Sąd Najwyższy jednolicie w swym orzecznictwie uważa, że - zgodnie z przepisem art. 393² § 1 KPC - złożenie kasacji przez osobę nie będącą osobą wymienioną w § 2 tego przepisu, tj. adwokatem, sędzią, prokuratorem, radcą prawnym, notariuszem albo profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych polskich szkół wyższych, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, bez wzywania do uzupełnienia (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 1997 r., III CZP 116/96 - OSNC 1997 z. 2 poz. 13, postanowienie z dnia 27 sierpnia 1996 r., I PKN 6/96 - OSNAPiUS 1996 nr 24 poz. 375).

Sąd Najwyższy niejednokrotnie też wyrażał pogląd, że zgłoszenie w kasacji wniesionej przez stronę osobiście, wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu, nie zmienia faktu, że kasacja ta nie spełnia warunku określonego w przepisie art. 393² § 1 KPC, ani też nie przerywa biegu terminu do jej wniesienia; ewentualnie uchybienia sądu w przedmiocie rozpoznania takiego wniosku, które mogły mieć miejsce po

wniesieniu kasacji nie mają wpływu na orzeczenie o jej niedopuszczalności (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 1997 r., II CZ 1/97, postanowienie z dnia 8 stycznia 1997 r., I CZ 33/96).

Sąd Najwyższy zauważa, że nie do przyjęcia jest skierowany pod adresem Sądu Apelacyjnego zarzut wnoszącego zażalenie, że nie spowodował "parafowania przez adwokata z urzędu" wniesionej kasacji. Skoro przepis art. 393² KPC wyraźnie określa podmioty uprawnione do wniesienia kasacji, to jest oczywiste, że poprzez wniesienie kasacji należy rozumieć jej sporządzenie i podpisanie. Podpisanie przez osobę uprawnioną stwarza domniemanie, że również przez nią została sporządzona. Rozumowanie wnoszącego zażalenie jest propozycją, by Sąd dokonał czynności, której celem byłoby stworzenie fikcji służącej obejściu prawa. Odmowa akceptacji prezentowanego w zażaleniu poglądu nie wymaga wyводу prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, z mocy powołanych przepisów oraz art. 393⁸ KPC orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====